

הקסטרג ההוא, ואז מתקנים ישראל למטה שער אחד, ושולחים לאדרבר הנה חותק שהוא שולט עלייו.

וחצץ האחר והוא נקודה אמצעית של העולם הרכבת, משומ שבל הרכבת ושם מה והוא מנונה מהצד האחר והוא השולט ממנה, הצד האחר הוא שולט עליו, ונקודה האמצעית של כל היישוב, צד הקדשה הוא. ועל זה עומדת ירושלים באמצע כל היישוב של העולם.

בשתי נקודות נקבעת מלכות שמים, צד הקדשה - אחת אלה, ואחת של העולם הבא. נקודה עליונה געלמת, ועל זה קימת בשתי נקודות. נקודה שלה עומדת תחתייה, ירושלים, באמצע של כל היישוב. נקודה שלוקחת מאמא עליונה וסתומה, היא גן עדן של הארץ, שעומדת באמצע של כל העולם לכל האדרדים, של הרכבת והיישוב וכל צדי העולם.

ועל זה באמצע גן עדן עומדת נקודה אחת עליונה געלמת וסתומה שלא נודעת. ועמור אחד גועץ מלמטה למעלתה תוך הנקודה ההיא, ומשם נובעים מים שנפרדים לאربעת צדי העולם. נמצאו שלוש נקודות בעולם שעומדות זו על זו, כרגמת שלוש נקודות של תורתה.

בא וראיה, השער קהוא ששולחים ישראל לעוזיאל לאדרבר הנהו לאדרבר הנהו, כדי לחת חילך לאחד האחר הנהו להתעסוק אותו. ואם אמר, שני שערים לאה באן? ואחד אחד לה, ואחד לאחד האחר הנהו. ניחא השער הנהו של

האחד האחר, אף לה, מודיע? אלא, למלך שהיה כועס על בנו, קרא לשטר, זה שיעושה דין בבני אדם פheid, כדי שייתפונן לעשות

ומשדרין להאי מדברא מקיפה, לאיהו שלטה עלייה.

וזהיא סטרה אחרא, לאיהו נקודה אמצעיתא דחריביו דעלמא, בגין דכל חריביו רשממוני (ס"א מניה, הוא במחואה טרי אורה רשייט) מגניה, והוא סטרה אחרא שליט עלייה. ונקודה אמצעיתא דכל ישובא, סטרה דקדושה לאיהו, רעל דא, קיימא ירושלם באמצעיתא דכל ישובא דעלמא.

בתрин נקודין אהפרשת מלכו שמיא, סטרה דקדושא, חד דילה, וחד דעלמא דאתה, נקודה עלאה טמיאה, ועל דא קיימא בתрин נקידין: נקודה דילה קיימא תחותה, ירושלם, אמצעיתא דכל ישובא. נקודה דעתלא מאימה עלאה טמירא, לאיהו גן עדן דארעה, קיימא באמצעיתא דכל עולם, לכל סטרין, דחריביו ויישובא, וכל סטרין דעלמא. ועל דא, באמצעיתא דגן עדן, קיימא נקודה חדא עלאה טמירא וגביזא, דלא ידייע. וחד עמודא, נעיין מפתחה לעילא, גו ההיא נקודה, ומ芬ן נבעי מיא, דאתפרישו לאربع סטרי עולם. אשתקחו תלת נקודין בעולם, קיימאון דא על דא, בגונא דתלת נקודין דאוריתא.

הא חיז, הוא שער דמשדרין ישראל לעוזיאל לההוא מדברא, בגין למיחיב חולקא לההוא סטרה אחרא, לאתעתקא בהדריה. ואי תימא, תריין שעירין אמא הכא, חד ליבי וחד לההוא סטרה אחרא. תניח ההוא שער דסטרא אחרא. ליבי אמא.

אלא למלכא דהוה ארגי על בריה, קרא לנטירא, והוא דעבד דינא בבני נשא תדר, בגין דיזדמן למUPER דינא בבריה.